

Men i Fjor blev det fremsat paa et tidligt Tidspunkt, og da gik det ikke igen. Man kunde maaske da formode, at naar Kraften blev koncentreret paa kort Tid, var der nogen større Sandsynlighed derfor. Nu siger den ærede Minister, at Samlingen i Aar begyndte jo overordentlig fredelig, der vilde derfor netop have været god Lejlighed til at fremsætte Forslaget tidligere. Aah, ja, saamænd, Stille før Stormen, større Fred var der egentlig ikke. Den ærede Minister kan maaske være forbavset over Resultatet af denne Storm, men at den ikke skulde være i Vente, kan jeg oprigtig talt ikke forstaa, at den ærede Minister ikke skulde have nogen som helst Forestilling om.

Den ærede Ministers Indvendinger mod Lovforslaget vare i Virkeligheden overmaade smaa. Den ærede Minister havde kun den Indvending, at det maatte overvejes. Nu maa man jo huske paa, at naar Folk sige, at en Ting skal overvejes, betyder det undertiden, at den virkelige skal overvejes, men ofte er det en ren Sovepude. Det maatte overvejes, om man ikke kunde komme til en bedre Definition af uforskyldt Arbejdsløshed, og det samme sagde ogsaa det ærede Medlem for Vraa i Forgaars. Men nu har dog dette ærede Medlem sammen med de øvrige 18 Medlemmer af Kommissionen siddet, hvis jeg ikke husker fejl, i 2 Aar, og det synes jo efter hans Udtalelser, at han ikke var kommen Spørgsmaalet nærmere. Vi kunne derfor ikke sidde og vente paa en skarpere Definition, som man maaske aldrig finder, før man skrider til Løsning af denne Sag. Desuden er der jo forskellige Bestemmelser i Loven, der gøre det muligt i enkelte Tilfælde at klare, hvorvidt der foreligger uforskyldt Arbejdsløshed eller ej.

Den ærede Minister gjorde dernæst den Indvending, at man kunde ikke overse den finansielle Rækkevidde af dette Forslag. De 120,000 Kr. ansaa han for at være for lidt. Jeg vil dertil sige, at den ærede Minister kan jo ikke være ganske ukendt med en Række Forslag, hvis finansielle Rækkevidde man ikke kunde overse. Der var ikke noget Medlem hverken af dette Ting eller af Rigsdagen eller overhovedet nogen her i Landet, der kunde overse den finansielle Rækkevidde af Skattelovene. Men vi vedtog dem glat væk. Og naar vi en Gang komme til en Toldlov, vedtage vi ogsaa glat væk den, uagtet heller ingen bestemt kan angive dens finansielle Rækkevidde, den kan komme til at svinge ganske betydeligt.

Men det Beløb, der her er Tale om, er i Virkeligheden i Forhold til sin store Betydning kun ringe. Endnu er der ingen, der har nævnt Beløb, der have overskredet $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Der blev ganske vist nævnt 600,000 Kr., men paa hvilken Basis er der ingen, der ved. Der har været Tale om, at vi skulde gaa til en Toldlov, og i saa Fald tænker man sig en Nedgang i Statsindtægterne. Hvorledes det for øvrigt forholder sig i Øjeblikket med denne Nedgang, ved jeg ganske vist ikke, thi den forrige og meget radikale Finansminister har jo for faa Maaneder siden stillet sig fuldstændig paa det gamle estrupske Standpunkt, at der ikke skulde finde nogen Nedgang Sted, uden at der gaves Kompensation derfor. Og jeg antager, at den nuværende Finansminister er ikke mindre estrupsk end sin Forgænger. Altsaa, Sandsynligheden for, at man kommer dertil, er ringe. Men jeg vil sige, at naar der skulde være Tale om et Beløb paa nogle Hundrede Tusinde, maaske $\frac{1}{2}$ Mill., vil jeg, naar ellers dette Forslag løser dette Samfundsspørgsmaal paa en god og forsvarlig Maade — og mod det er der jo ikke rejst nogen som helst Indvending — anse $\frac{1}{2}$ Mill., anvendt paa denne Opgaves Løsning, for at være af langt større Betydning end $\frac{1}{2}$ Mill., anvendt paa den Maade, som jeg nys omtalte. Derom er der for Resten til syvende og sidst vist ikke stor Uenighed i dette Ting, naar man erindrer, hvorledes den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Justitsminister i sin Tid gik i Ilden angaaende en Toldreform og godtgjorde, at det gamle Venstrestandpunkt overfor Toldloven, som Peschke-Køedt gjorde sig til Talsmand for, ikke vilde medføre noget som helst Gode for Smaafolk. Der er altsaa i Virkeligheden ikke anført noget som helst Argument mod det fornuftige og formaalstjenlige i det foreliggende Forslag, ikke andet end dette, at man stadig vil vente paa Oplysninger og Overvejelser. Det er imidlertid alligevel saaledes, at alle, som kende lidt dybere til denne Sag, ere paa det rene med, at det ventede Materiales Værdi som Grundlag for Forslaget er saa at sige lig Nul. Endnu skal jeg blot nævne angaaende Spørgsmaalet om den finansielle Rækkevidde, at den højtærede Minister heller ikke kan være ukendt med, at Størrelsen af Statstilskuddet til Alderdomsunderstøttelseskasser ikke bestemt kan angives, det veksler Aar for Aar og paa en Maade, som Rigsdagen ingen Indflydelse har paa. Jeg tror altsaa, at disse Indvendinger mod